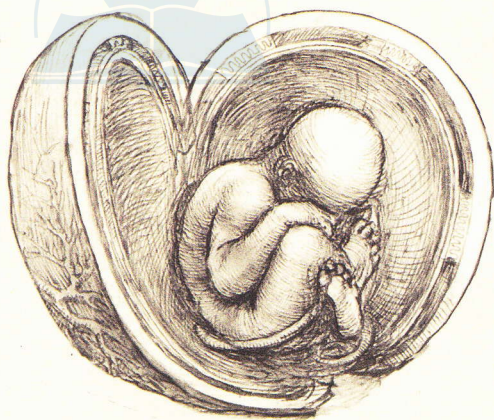

ȘTEFANIA MIHALACHE

sisteme de fixare
și prindere

XORPAL

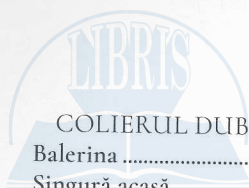
ȘTEFANIA
MIHALACHE
sisteme de fixare
și prindere

NEMIRA

CUPRINS

PRIMUL	7
Brutăria umană.....	9
Lumea, nimic mai puțin.....	11
Capete 1.....	13
Filmul.....	14
Zilele.....	16
La urma urmelor.....	17
Animalieră.....	18
Timpul tău e al meu.....	19
Gravidă pierdută.....	23
Istoria facerii.....	26
Creierul	27
Coșmar	28
Apă.....	29
Paravan.....	30
Nimic nu te va descrie vreodată mai bine.....	32
A DOUA	33
Incredibil de tare și teribil de aproape	35
Cu tine în mine	36
Mai bună decât Calea Lactee	37
Scripeți.....	39
Repetiția	40
În tine, umbrele	41
Lullaby.....	42
Coadă de cometă	43
Merry Christmas.....	44
Dans de iarnă.....	46
Burta mea ca un cartof	48
Burta mea goală.....	49
Burta mea plată.....	50

COLIERUL DUBLU	53
Balerina	55
Singură acasă	56
Vin roșu	58
Celule stem	59
Opritor 1	60
Opritor 2	61
Opritor 3	62
Prietene în vizită	65
Melc melc codobele	67
Povestea picioarelor	68
Mănâncă, roagă-te, iubește	69
Trei	70
Miresele nu trebuie să se vadă între ele	72
Permanent	73
Doamna în culori pastel	74
CABLU DE TRACȚIUNE	77
Inel de cuplare 1	79
Șină de plastic pentru perdele	80
Mascare șurub pentru șină de perdea	82
Inel de cuplare 2	84
Inel de cuplare 3	85
Inel de cuplare 4	86
Ansamblu culisant	88
Familia lărgită	90
Patru	91
Ne dăm copiii	92
Șină de montaj rapid rail	93
Capete 2	94
Tată în iarnă	95
Femeia care se uită la munte 1	96
Rochia tatălui	97
Femeia care se uită la munte 2	98
Ger	100
Femeia care se uită la munte 3	103
Femeia care se uită la munte și ceilalți	104
Surorile și o nașă	106
Semințele de tați	107
Arborele nostru este peren	109

PRIMUL

Să nu crezi că membranele cu care te înconjur sunt
doar sânge și carne,
nu, ele sunt straturi fine de posibilități, lipite ușor între ele,
ca niște mici animale de apă
care își freacă blând una de alta pieile cu solzi
proaspeți și mici
până când din ele încep să răsară
incantațiile pe săptămâni.
Incantațiile, să știi, sunt ca niște portative, fără început și fără
sfârșit,
fiecare un pic mai sigură, un pic mai articulată, un pic mai
știutoare decât cealaltă,
fiecare mai pregătită să-ți promită daruri în mușchi,
oase și nervi
tributuri în pleoape și coate și călcâie.
Să nu te temi de ele
să dansezi după muzica lor
până când aerul din jurul tău o să înceapă să crească
și să devină
un aluat pus la dospit

dar să nu te oprești, să începi să-l guști cu încredere,
să-l vălurești și să-l frământai cu poftă și cu putere
trebuie să faci în el goluri mici
tunele subțiri
cât să-mi încapă înăuntru vocea.

LUMEA, NIMIC MAI PUȚIN

A trecut o săptămână, cred că te întrebi de ce nu-ți vorbesc
în fiecare zi,
să știi că uneori același lucru mă întreb și eu.

Am vrut să-ți promit c-o să vorbim zilnic
c-o să te aduc în lume pe un pat de vorbe
pe urmă era cât pe-acți să-ți promit totul
cu tinerețea fără bătrânețe și toate celelalte
dar m-am oprit la timp.

Poate că mama ta este timidă, poate este sfioasă,
poate chiar se teme să nu înceapă să te rănească de pe acum.
Poate se gândește să-și lege de limbă clopoței
care să sune
când nu se va mai putea opri din a-ți spune cât de frumoasă
este lumea
când, prin buricele degetelor apăsate pe burtă, o să afli despre
frunzele verzi copacii animalele perechi-perechi
culorile complementare
tonurilor luminilor crude de dimineață

și vortexul fierbinte de arome.

Și poate se teme

c-o să înceapă să-ți spună că oamenii sunt buni

și că ei se lasă seara scăldați în razele apusului

și-și trec pe furiș flori dintr-o mână într-alta

și-și șoptesc la ureche poezii.

Și-o să-ți spună că zilele oamenilor nu seamănă niciodată

una cu alta

că ei devin din ce în ce mai odihniți pe măsură ce trec orele

iar seara se dau grijulii cu o cremă pe omoplați

acolo unde încep să le crească un fel de muguri

cu vârful de puf alb, foarte fin.

Clopoțelii au rămas muți

cât timp ți-am șoptit

cu mâna pe burta luminată dinafară și dinăuntru.

Dar eu de-abia aștept ziua când o să râdem împreună

de toate astea.

Recunoaște însă că nici tu nu zici nimic
probabil că ești ocupat toată ziua să lași amprente micuțe
în pasta moale din țesuturile mele amprente micuțe,
neauzite și nevăzute,
ca un drum între tine și Dumnezeu.

Pe drumul ăsta, eu stau undeva la mijloc
mă uit speriată în ambele direcții
așteptând ca unul dintre voi să îmi vorbească.

O dată pe lună stau în fața unui monitor,
urmăresc un film de Tarkovski
cu o umbră fugită-ntr-o mare de gri
o umbră întoarsă adusă răsucită și scăpată
o umbră care vrea să sară un râu până la mine
pe care luntrașul trebuie s-o treacă în sens invers
și care îmi dă mie un ban dacă pot să-i spun
cum îmi doresc să fie.
Iau banul și știu:
nu mă deranjează repetițiile, camera încremenită ceasuri în șir
pe un detaliu
nu vreau suspans
nici ramificații ale poveștii.
Vreau ca el să fie același,
și apoi tot mai mult și mai puternic același,
și la sfârșit atât de mult același încât să facă toată lumea aceeași
vreau să urmăresc cea mai frumoasă poveste fără conflict
din lume
iar seara să merg acasă și coloana sonoră să-mi legene visele:

uter gravid cu sac gestațional unic, tonic. În interiorul sacului amniotic făt unic cu mișcări active prezente, cu activitate cardiacă vizibilă. La nivelul craniului fetal se evidențiază simetria structurilor intracraniene cu aspect de flutură al plexurilor coroide. Elementele feței vizibile, simetrice. Cristalin vizibil bilateral.